

БІЛЛАГОВІСТЬ

Місячник Української Католицької Церкви в Польщі

№ 7-8 (67-68) Рік VI

липень – серпень 1996 р.

Вітаємо Владику

ІВАНА МАРТИНЯКА

з номінацією на Митрополита Української Греко-Католицької Церкви у Польщі

Господніх благ у нелегкій праці для добра нашої Церкви та народу.

Редакція «Благовісства»

Отило Митрому

ТЕОДОРОВІ МАЙКОВИЧУ

складасмо наші найцірі бажання з нагоди хіротонії.

Хай Господь благословить Вам добром здоровоюм у дальшій успішній праці для нашої Церкви.

Редакція «Благовісства»

Вірні Колобжега

— у власній церкві

нашої парадії день 25 травня ц.р. Посвячено нашу церкву під покровом Пресвятої Богородиці, будову

храм заповнилась людьми, яки прибуло сюди біля п'втори тисячі. Вірні на цю вроčисту подію приїхали з Тшебягова, Плотів, Свідна, Слупська, Битова, М'ястка, Кошаліна, Білого Бору, Члухова, Валга, Шепетівки, Зеленої Гори, а також з Сувальщини та Ольштині.

Акту посвячення церкви довершив Перемиський владика Іван Мартиняк.

Щоб взяти участь у цій торжественній події, до сучасності України з Варпави і Гданська, Кошалінський єпископ І. Єж, Кошалінський воєвода С. Мокшицький, (Закінчення на 2 сторінці)

«Чи взаємно прощаєте собі усі провини?»

У Гостиній молитві «Отче наш» є такі слова: «...і прості нам доки наї, як і ми прощаємо докажникам наїмо». Просямо Бога, щоб простив нам наші провини, маючи свідомість, що й ми мусимо простити іншим, аби Господь Бог простив нам.

Християнська релігія – це релігія любові. Ісус Христос сказав: «Це мої заповіти, щоб ви любили один одного, як я вас полюбив» (Ів.15,12), «З того часу відізнахай, що мої ви учні, коли любов взаємну будете мати» (Ів.13,35). Про то Ісусову заповідь пригадує нам Свята Церква, яку заснував Божественний Спаситель. Вона є свідком безмежної любові Бога до людини і вчить усіх такої ж любові. З цією метою і п'ятьму дусі заведено є реколекції та місії.

(Закінчення на 2 сторінці)

«Щоб усі були одні!»

Величаво і торжественно пройшли святкування 400-ліття Берестейського церковного з'єднання в Аполоніївській столині, місті, до якого рівно 400 літ тому подалися лвох українських вілайдик – Іпатій Погій та Кирило Тернельський, щоб здійснити акт перковної унії.

День 7 липня у Римі відмінено налзвичайно, з участю Святішого Отця, епархії Католицької Церкви, владик Української Греко-Католицької Церкви, духовенства та численно прибулих з усіх континентів вірих.

Звертаючись українського мовою до вірих, Папа Іван Павло II підкреслив факт з'єднання, що здійснився чотири століття тому, його значення в історії та страждань дорогу, яку перебула наша Церква, зберігаючи вірність Всеєнській Церкви.

(Детальніше про святкування 400-ліття з'єднання в Римі будемо писати у черговому номері «Благовістя»)

Криворізькі греко-католики

2 червня в Будинку вчителя в день Св. Трійці відбулося перше вроčисте Богослужіння вірних Греко-Католицької Церкви, яке провів о. Василій з Луцька.

Українські Националісти привітали релігійну громаду зі святом і вручили їй комплект зразків українських вішивок з образами для одяглення майбутнього Свято-Троїцького храму.

Щонеділі о 9.00 в Будинку вчителя відбувається богослужіння, а 9 червня після Служби під керівництвом о. Василія розпочинається занята для дітей в недільній школі. Заiproціюється всі бажаючі пізнати Божу науку. Ісус Христос сам сказав: «Прийдіть до мене всі утомлені і обтяженні, а Я успокою вас».

В. Кривда («Славутич»)

5 років незалежності України

О Боже, всесильний, могучий

О Боже, ми вдячні всім серцем
Даруй нам єдність та згоду,
Любов, надію і віру.
Розум, добро та свободу.

О Христе, ми вдячні всім серцем
За жертву Твою, за всі мукі,
За любов до людей всього світу,
За ранній покалічені руки.

Український народ миролюбний
Шле до тебе молитви блага
Дай нам силу небесну й відвагу
Їти вперед до мети без вагання.

Ми будуємо разом державу,
Миротворчу свою Україну,
Працюмо, молімся, пісню співаймо
Про славну червону калину.

400-ліття Берестейської єунії – святкування у Гожові-Влікі.

У листопаді минулого року новим парохом трьох парафій: гожівської, сквіжинської та стипельської став молодий і ревний священик о. Роман Лірка з Самбора. Разом з отцем, під час відвідин з Йорданською водою, парафіяни розмовляли про необхідність відзначення річниці Берестейської єунії. Вирішено, що головною точкою святкувань буде недільна, архиєрейська Служба Божа у місцевій катедрі, звичайно, як на це погодиться парох. Отець парох не бачив ніякої перешкоди.

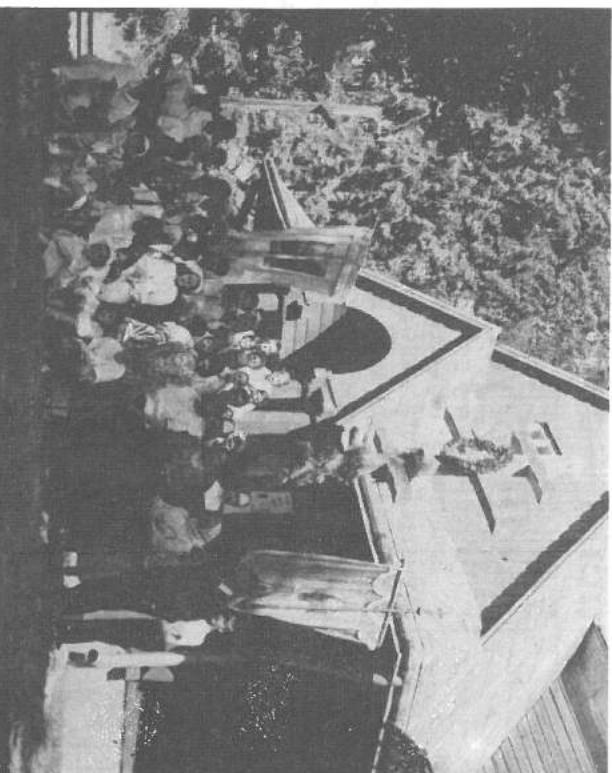
(Закінчення на 6 сторінці)

«Чи взасмно прощаєте собі усі провини?»

(Закінчення з 1 сторінки)

поставили хрест при вході до святині, де відбулося його посвячення.

Такі св. Місії були проведені у щому році – році великого товірного 400-ліття Берестейського з'єднання, на Західній Лемківщині у парафіях о. Йоана Андрія Ключника. Гладищеві, Устю і Лосю. Почалися вони у празник Пресвятої Трійці (другий день Зелених свят), а закінчилися 9 червня у неділю Всіх Святих.

Місійні торжества розпочалися привіта нням отців-місіонерів парадінами та ініціїм ду шпастирем при церквах та процесійним входом до них. Протягом тижня, щоденно, вірні сколи лися у своїх святах, щоб брати участь у богослужіннях та місійних науках.

У суботу перед закінченням св. Місії у кожній парафії відслужився Молебень до Пресвятої Діви Марії «Милосердя Двері» – підготовлений з нагоди коронації Чудотворної ікони «Милосердя Двері» у Ярославі та Мандришки ікої по всіх греко-католицьких парафіях у Польщі.

Слід принагідно згадати, що у церкві Успіння Іконостасії намісна ікона Богородиці, яка є копією ікони «Милосердя Двері». Подібна ікона є також у церкві в Лосю. Можна догадуватися, що в деяких церквах на Лемківщині малювання цієї ікони було досить поширеним.

В останній день св. Місії під час Літургії відбулося спільне прощення про вин. На зацитання отця-місіонера: «Чи взамно прощаєте собі усі провини?» – всі відповіли: «Проплащено».

Під кінець Богослужіння відбулася процесія до хреста. В Устю і Лосю хрести були поставлені вже на 1000-ліття хрещення Русі-України, а в Гладищеві хрест поставлено в сам день закінчення св. Місії.

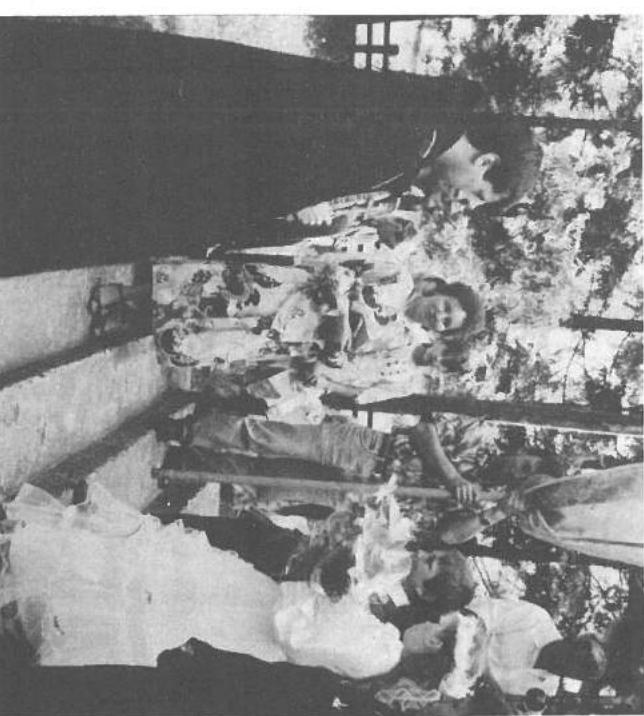
Хрест, який виконали парадіні, був принесений до Гладищевської церкви у п'ятницю. У неділю в часі вроčистої процесії зі свічками, мужчини несли хрест на плечах ловкові церкви. Обійтівши так три рази,

Під хрестом у кожній парафії відбулося відновлення хресних приречень і закінчення Святої Літургії і Місії. Усі, що брали участь у св. Місіях і скористали зі словіві та прийняли Святе Причастя могли отримати повний відпуст з гріхів кар.

Належиться велика подяка отцям-місіонерам за їхній труд, жертву, а також велике спасибі Сестрам Василіянкам за поміч і молитву в наміренні св. Місії та усім парафіянам.

Найбільша повага і поляка належиться однак Господу Богу у Пресвятої Трійці. Йому честь і слава.

о. Йоан

Відасмо отців-місіонерів

Вірні Колобжега — у власній церкві

(Закінчення з 1 сторінки)

Президент Колобжега Г. Бенковський, голова Міської ради Х. Стижевська, дир. Е. Смоляк, архітектор церкви А. Вуйцицька-Яблонська, ординатор др. В. Злзарська зі Шепіна, представники ОУП – Ю. Рейт, Х. Колодій, Е. Серкіз, п. Б. Боберський, численно прибуло духовенство, монахині і монахи: протоігумен о. В. Юпак, о. Й. Романик, о. Т. Янків з Крехова, о. А. Шагала, отець Копальнського деканату: о. Б. Піпка, о. В. Пирнак, о. Й. Ульницький, о. П. Шевел-Надворний, о. Б. Галупка, о. Д. Вовк, о. М. Підліпчак, о. Й. Осипанко, о. С. Батрух з Лубілина, а також о. П. Кушка з Венгожева, о. Т. Феш з Кентпіна, о. Ю. Сломський, о. М. Волошин та інші. Крім загадників, офіційних осіб та священиків на торжество приходили та прийшли вірні, які своєю присутністю підтвердили, що розвиток Церкви це для них справа найвищої важливості.

Посвячення церкви у Колобжегу відбулося з участю міської та центральної преси і телебачення, які пізніше про цю подію гарно писали і презентували її в телебаченні.

о. Й. Т. Осипанко, Кошалінський декан

Михайло Грицько – «Дніпро»

Одного з борців за незалежність України, неустрешного воїна, старшого стрільця-росового УГА Михайла Грицька, після «Дніпра», мешканця села Смільонки, що у Видмінській гміні на Суходальщині. Невблагана смерть забрала його з наших рядів 29 січня 1996 р. Нелегке було життя колишнього воїна-повстанця та політв'язня, яке нині стається легендою для молодого покоління.

Михайло ГРИЦЬКО («Дніпро») народився 19 листопада 1914 р. в селі Лубна, колишнього Березівського повіту. Молоді роки пережив при рідні на рільничому господарстві. В рідному селі закінчив початкову школу.

Покійний брав активну участь в культурно-освітньому житті за весь час своїх юнацьких років в українських організаціях рідного села і околиць.

Коли у 1944 р. посилилося переслідування українців, головно з приходом совітської армії, був співорганізатором Самооборонних кущових віділів. Опісля, стаючи в обороні українського населення, вступає в ряди УГА до чоти «Залізника», яка входила до сотні «Громенка». Там же проходить військовий випіл, де дістає звання старшого стрільця.

Був учасником всіх боїв за містечко Бірчу та свідком вбивства курінного «Конника», «Орсікого» та інших, які полягли героїчно смертю 6 на 7 січня 1946 р.

Після виселення останніх українців з рідних земель під час акції «Вісла» в 1947 р., Михайло Грицько разом з товаришами з сотні «Громенка» переходять кордон Чехословаччини, щоб туди перебітися до Західної Європи. Там в сутінках з чехословакськими військами багато їх залинуло, а інші дісталися в полон, між ними був Михайло Грицько. Всіх полонених, як в'язні, чехи передали Польщі.

Спершу ув'язнili їх у Перемилі, розпочався судовий процес. Три рази засудили його на смерть, але на основі амністійного закону дстав полегшений вирок на 15 літ в'язниці. Покарання відбував у Перемилі, Риціві, Голічеві, Серадзу та в Стіпель-пах Красенських, звідки у серпні 1954 р. виходить на волю.

Приїжджає до села Чарнука, до тюремного товариша Івана Думки. Там одружується з сестрою товариша з сотні А. Смолинчак. Поселиться на знищенному господарстві далеко від села Сем'юнки, бо ж тоді всі країці були вже заселені.

Михайло та Анастазія Грицько були дуже добрими гостодарями.

Коли у 1974 р. засновано ланку УСКТ, стають вони активними її членами. Від 28

червня 1992 р. Михайло Грицько стає членом Спілки українців польськіязичних.

Покійний був дуже працьовитою, активною та великого духа людиною, за яку ж багато вистраждав.

Похорон Михайла Грицька («Дніпра») відбувся 1 лютого 1996 р. з участю отця Олега Гарасима ЧСВВ, який від імені друзів та всіх присутніх склав незабутнє прощання на Видмінському цвинтарі.

Спи незабутній Друже вічним сном та нехай чужа Видмінська земля буде Тобі первом. А рідна українська земля, за яку Ти так страждав, синься Тобі.

Вічна Тобі пам'ять!

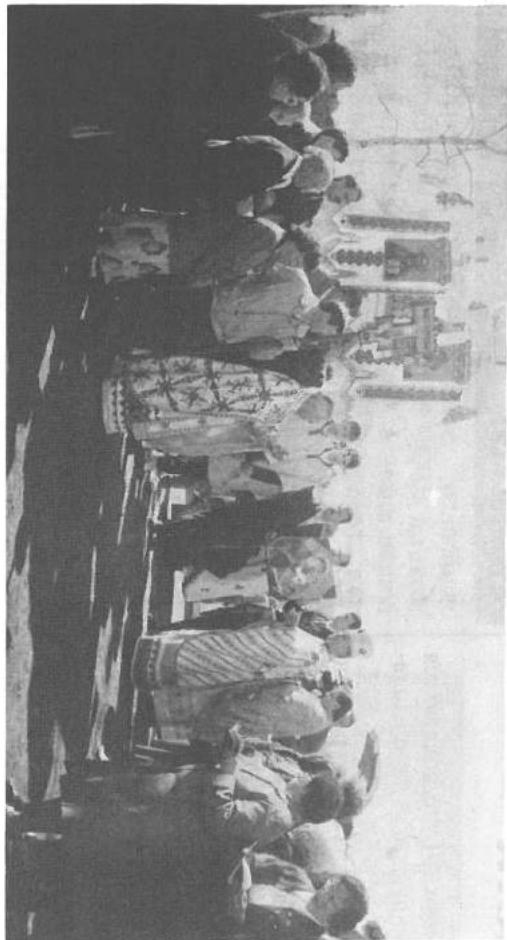
Нехай цей скромний спомин буде китицею квітів на Твоїй могилі, Дорогий Друже, від правління і членів гуртка ОУП у Видмінах та від друзів зі Спілки політв'язнів з околиць Гіжицька і Венгожева.

Іван ПАВЛІК

Вітай, Ярославська Марі!

(Закінчення з 1 сторінки)

дужовенство і нові покликання до монашого і свя-
щеничого сану.

У Лелькові...

Пресвята Діва Марія, Божа Мати – Покровителька нашого народу безнастанно відбирає честь і пошану від своїх дітей. Привом великої побожності є численні зображення Марії в іконах, молитвах та в піснях. Марія у Ярославській іконі «Милосердя Двері», відвідала своїх дітей в парафії Лелькова.

Прибула до нашого храму з Гурова – 9 червня. Палкою молитвою, піснями, віршами привігали Пресвяту Богородицю діти, які при іконі поклали багато квітів. Численно зібрані вірні взяли участь у Службі Божій, яку відправив наш парох отець С. Попович. Проповідь виголосив о. Петро Купка.

«Марі, любове, встався за нами в Сина свого»

*«Всі йдем до Тебе, Божа Мати,
І молоді й всі спарай.
В Тебе рятунку для душі благати
У Ярославським святым храмі».*

Цією піснею 2 червня 1996 р. розпочали свое молитовне чування при Чудотворній іконі Богоматері «Милосердя Двері» уніі літньої та молоді з Гурова.

В піднесеній молитовній атмосфері молодь зверталася до своєї Матері: «Пресвята Богородиця, наша найлиця Мати, ми, українська молодь, прибігаємо з бірю перед Твою ікону, під ногутнії твоїх покрові і молимо Тебе, застаний за нами і цілим нашим народом перед своїм Сином Ісусом». У своїх молитвах приступні поручали під опіку Божої Матері Українську Церкву, єпископів, священиків, монахів, монахинь та усіх вірних. Зверталися з проханням допомогти напій молоді священичного і монашого покликання.

Під звук гітари неслися пісні до Ярославської Богоматері, спеціально вивчені на ці неподінні торжества:

*Милосердя Двері, Діво Божа Мати,
Ми Твої діти прийшли Тя благати:
Ти наша поміч, наша надія,
О Ярославська Мати Марія!*

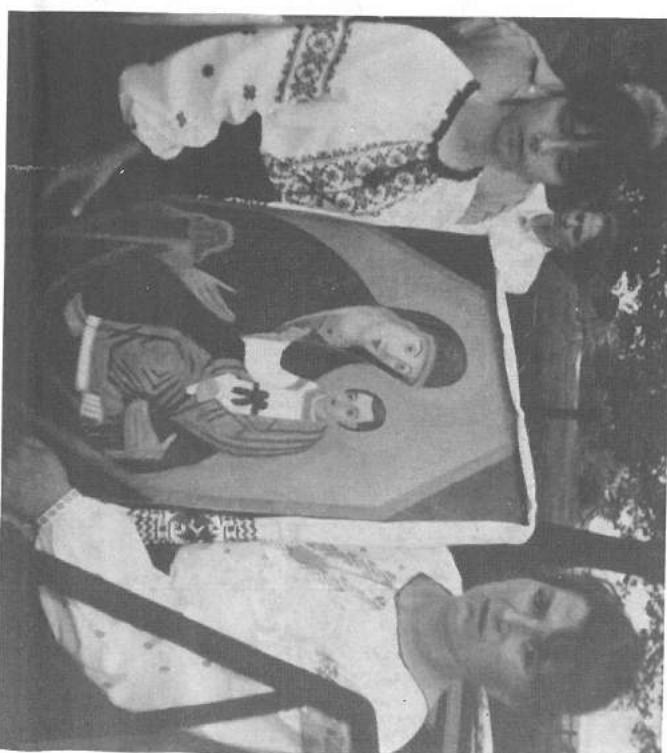
На вечірнє чuvання при Ярославській іконі прийшло небагато молоді. Видно, не усі,

після Богослужіння, ікону було візвезено у судноводі 30 автомашин до Баркова. Отець парох щоденно возив ікону до іншої місцевості, де живуть греко-католики. Вірні численно молилися в хатах, правильсь молебні, богослужіння. Через літє період Ярославська Божа Матір відвідала 12 місцевостей. У неділю 5 травня о год. 14.00 Ярославська ікона перехала до нововідкритої парафії в Слупі, де проживає 24

українські сім'ї. Зі Слупі доїздило до Члухова чи Баркова дуже важкий. Вірні звернулися з проханням до пароха, щоб, в міру можливостей, служити у цій справі отець розпочав у червні 1994 р. Не було легко. Отець рішився на відправи Літургії в Слупі, аж до 10 березня 1995 р., коли-то прійшов дзвін від римо-католіцького відання на пошту. На цей часу щонеділі правилася Служба Божа в хаті однієї з наших родин в день Пасхи 1995 р. Від більша як всюди. Вірні з глибини сердя відрадіть з гостюванням ікони в Слупі була ще одна ікона – ікона «Літургія» від Служби Божа. Отець дикував і за опіку, широ прясни дальшого благословення. Після відправи Божу Матір та дикували її за опіку, широ прясни мелкани із інших сіл, щоб ще раз висловити свою любов до Всевишнього. Після молитви Ярославську ікону торжественно провели до авта, яким поїхала до інших сіл.

Не забракло сліз на прощання. Надіємося, що вони зросять напід сердя на пе крає зростання любові до Бога, людей, своєї Церкви і Народу.

Йосиф Кравець

Після Літургії при Ярославській Богородиці згурутувалися діти на чuvання. Гучно зазуничала диячня молитва. Під проводом сестри Магдалини ЧСВВ діти молилися за Церкву, за своїх батьків і за себе.

Опісля старі вірні віспівали Акафіст до Пресвятої Богородиці. Зі своїми потребами і плякою зверталася до Ярославської Марії молодь. Поручали її свої проблеми, віддавалися в опіку.

Отець Артур Маслей з Пененженка відправив Молебень. Вірні чuvали при іконі цілу ніч. Молилися приватно та спільно.

Чудотворна ікона перебувала також майже в кожному селі парафії: в Сувках ікону приймала п. С. Походай, в Яжено – п. А. Логін, в Ілембільку – родина Баб'як, в Бенківі – родина Борщох, в Дембовці – родина Марко. Всі села намагалися якнайприємні храми, дороги, якого проходила Божа Матір, створювали долгіковий настрий. В кожному селі ікона перебувала однику добу. Гуртували дітей, молоді і старіши. Богородицю перевалювали до наступного села дівчата, одятнені у вишиті сорочки. В кожному селі разом з вірними молилися наш парох.

15 червня ми попрощали Божу Матір. Діти читали поезії, а вірні співали пісні в честь Богородиці. Після торжеств у лельківській парафії Чудотворна ікона «Ми-

ДЕНЬ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ

5 років тому (1991) Верховна Рада України прийняла Акт проголошення незалежності України

«Деянь незалежності України забезпечує горді життям незгасаючим вогнем у душах її країних синів і дочок, як же зберіга вони в кожнім чеснім і чистім серці»

Леонід Кравчук

«Ми всі погинні бути свідомими того, що позбулася колоніального режиму і в такий спосіб присвячалися до інших європейських націй, котрі відкинули комунізм, зробила своєю осміточною вібор. Це – незалежність, добробут народу, творчість суспільства і держави як демократичної системи.

Шлях України до свободи і демократії через новітній конституційний процес триває таїже п'ять років. Його завершення має поставити османіно кратку у виборі України на користь свободи і демократії.

Страсбург, 23.04.1996

Леонід Кучма

ГОЛОСМОЛДІ

* *

Україно, ти для мене диво...

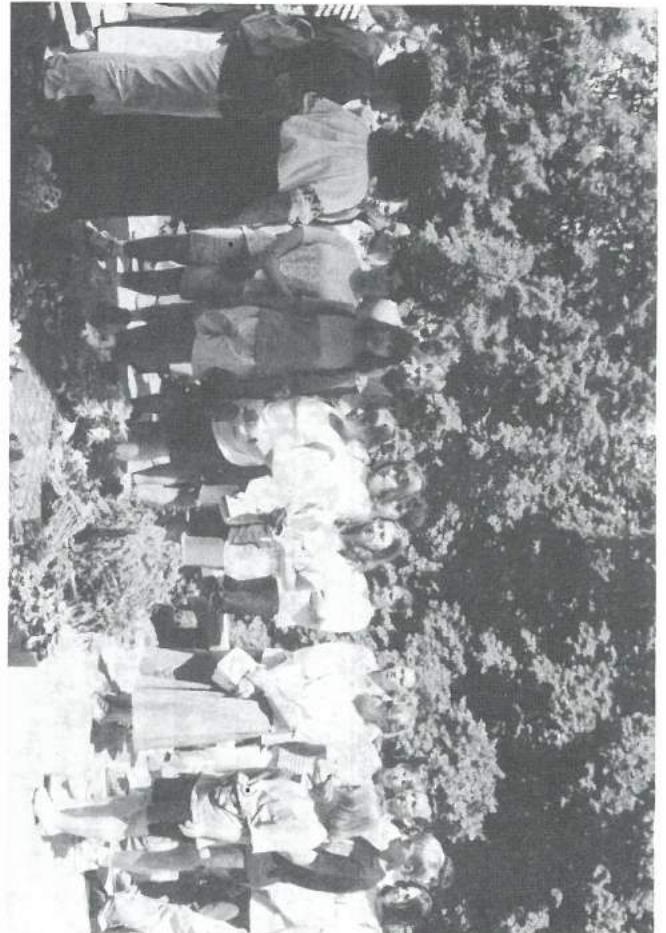
Перші кроки з музею

В гостях у Лесиному «бліому домику» в Колодяжному.

Ми були зачудовані батьківщиною Лесі Українки. Відвідали ми Колодяжне, в якому колись проживала генialна письменниця. У тутешньому музеї зберігаються лікаві експонати, що пов'язані з життям і творчістю поетеси. Бачили ми інтер'єр Лесиного «бліого домика», де жила та працювала Лесі Українка, та хату її батьків – П. Косача та Олени Пчілки.

Цілучи Полтасям, ми захоплювались його красою. Пізнім вечором нас зустрічав Кіїв. Депо втомлені знайшли ми місце відпочинку у літньому садочку.

7 червня ранком ми виникли з «захопувати» столицю України. Звичайно в першу чергу зашанували ми побачити перлину Києва – Софійський собор. Але тут виявилися проблеми. У соборі проводився ремонт і не можна було навіть перейти за його браму. Однак першу перекиду вдалося нам побороти і ми вже перед собою. Ось і перше пам'яткове фото. Вхід у собор закритий і ми втарили надію, що побачимо його інтер'єр. Однак завдяки наші вчителі пані Любомирі Тхір, яка переконала усі начальства у доцільноті напої екскурсії саме в Софійській соборі, ми також побачили цей шедевр світового мистецтва. Перел напими очима з'явилася всесвітньовідома мозаїка Богородиці-Оранти. Захопленнями ми дивилися усі мозаїки та фрески, що зображували не лише біблійні але й світські мотиви з минулого України.

Опісля відвідали ми Києво-Печерську лавру. Для нас найбільшою атракцією було піднятися по 196 ступенях на верх дзвіниці. Звідси ми заходіввалися панорамою Києва у цілій його красі. Промені сонця відбивалися у мігнітому Дніпрі.

Відвідали ми також печери, де знаходяться поховання монахів, а серед них домовина літописця Нестора. Однак найбільшою сенсацією був музей мінаторії, у якому ми побачили найменшу у світі книжечку, виконану з пелюсток безсмертника та злиту павутинням, у якій був виписаний «Заповіт» Тараса Шевченка.

Дякі з нас міцно захоплювалися золотою фрегатовою блокою, що пілкована золотими пісковиками.

Чимало місяців ждали ми на пей лідень, коли поїдемо в Україну! І врешті-решт настав цей день. 5 червня 1996 о год. 20.15 автобус з бартоліського туристичного бюро «Ікар» з 41 особою вирушив з Гурова в напрямку граничного переходу в Дорогуську. Без проблем ми перехали кордон і перед нами з'явилися зелені простори української землі, точніше Волині, відомої нам лише з оловідань вчителів, батьків та книжок.

Натомість до мікроскопу, де можна було подивитися волоснику, в який уміщено троянду, деякі з нас підходили кілька разів.

8 червня здійнили ми дуже гарну екскурсію по історичному музею Києва, під час якої ми ознайомилися з історією заснування міста, часами козацчини, комунізму та російської окупації України. Міцно усіх схвилювала виставка присячена трагедії Чорнобіль.

Були ми на Аскольдовій могилі, де похоронені молоді герої України – студенти, що віддали своє життя у бої з більшовицькою армією під Кругами у 1918 р.

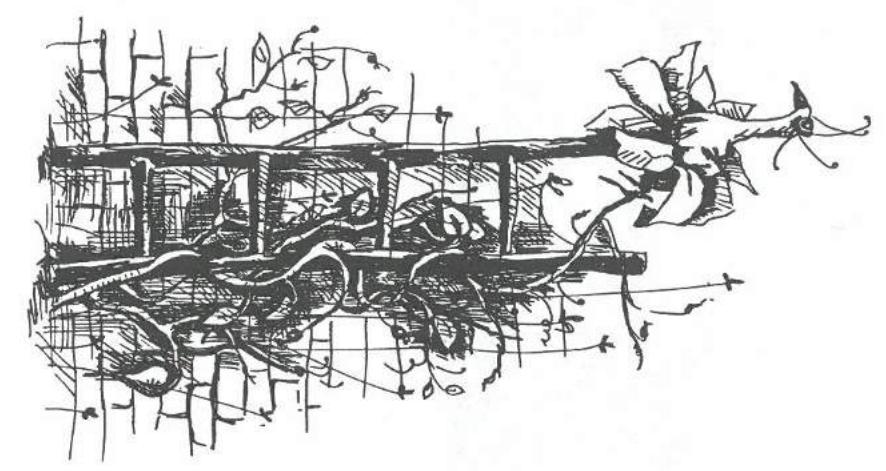
У неділю 9 червня наша група поїхала до Канева на могилу українського генія Тараса Шевченка. Коли ми піднялися на Чернечу гору, побачили місце поховання поета. І дійсно, так як бажав собі Шевченко, з гори видно було широкі степи та Дніпро.

На могилі поета заспівали ми «Заповіт» та «Вічну пам'ять» і поклали квіти.

Дуже сердечно прийняли нас в музею Т. Шевченка. Екскурсовод детально розповідала про напілого Пророка. Це все прекрасно доповнювало напіл знання, засвоєні під час уроків української мови.

Дніпро очарував нас своєю красою. Довго ми прогулювалися його берегами. Сонце міцно гріло і деякі з нас не витримали, щоб не викупатися у цій ріці, яку осіпував Шевченко та інші поети. А фотографій зробили ми чимало і тепер є про що згадувати.

І вже останній день у Києві. Ще тільки подивилися Золоті ворота. Віднайшли могилу Лесі Українки. Це все прекрасно доповнювало напіл знання, засвоєні під час уроків української мови.

Графіка Єлизавети БІРІЛО.

Мій шлях

пототтане серед листя
вмирає на дорозі
нікто не підніме
ніхто не поглане

і не огорне теплими руками
не підніметься на мить
щоб боротись з безглуздям
зерно правди

* * *

верстаю дорогу всесвіту
у пошуках свого буття
як скорбний раб
верстаю стежини

щоб знову приссти
і як прошак
чекати крихітки любові

* * *

3 суворою самогою
стою біля дошки,
немов дитина у відповіді.

Не дивуюсь, що страх
є вже моєю щоденністю
і байдуже мені,
що серце не те говорити.

Стоя і ніяк відповісти
чому мусила замовкнути душа,
яка хотіла щось співати...

Кася

ДІТЯМ

Мала Сарепта '96

Початок червня цього року був дуже дощовий, тому «Хрешена мати» літніх релігійних зустрічей в Циганку – сестра Анна ЧСВВ, а також її світські і духовні співпрацівники, мали велики сумніви, чи взагалі організувати чергову, вже восьму, «Малу Сарепту». Все ж таки підготовка пішла нормальним ходом, а 6 червня в Циганку засвітило сонце. Місцевий парох о. Ростислав сердечно привітав рекордну кількість прибулих малих сарептян з опукунами. Прибули вони з багатьох парофій – від Гланська до «Лілзбарка Вармінського та від Стегни по Ілаві.

Не так легко перемогти суперника, малочків на ногах.

Традиційно сарептянський день розпочався службою Божою, під час якої церковний спів вели діти.

Після Богослужіння, діти, поділені на групи, мали зможу під відкритим небом вислухати неподільних катехитичних наук, говорили про Бога, про життя в спільноті.

Врешті чергова точка програми, на яку всі з нетрепливістю очікували – це спортивні змагання. Хлопці швидко поділилися на п'ятиособові

Так тішилися жінки, коли перетягнули сильніків на свій бік.

команди і на майдані біля річки розпочалися футбольні змагання. Ті, що не грали в футбол, пробували сил в баскетбол. Неподалік – нова дисципліна – кидання підковою, де надзвичайно ретельно ведено пунктуацію.

Ще дальше загальну веселість збуджували гонки в мішках. Однак найбільша кількість спортсменів брала участь в перетягуванні лінві (шнура), а робили це на різні способи: хлопці контролю дівчата, парафія проти парафії. В певному моменті по обох кінцях шнура станули так численні екіпи, що організатори побоювались, щоб лінва не трісла. Пізніше до цієї конкуренції приєдналися старші – 3 од-

Bci дими пако вболівали за с. Анту ЧСВВ.

Будь завжди у нашому серці, Ісусе!

2 червня 1996 р. у візантійсько-українській парафії в Бартошицях 16 дітей приступило до Першого Св. Причастя. Більшість, бо аж 13 із них, че учили української школи. Підготували їх сестра Геляна СНДМ, яка також вела уроки катехиз в школі.

О год. 13.00 численно зібраних парафіян при вході до храму привітав парох о. декан Ігор Гарасим ЧСВВ. Звертаючись до святково одягнених дітей та їхніх батьків, отець підкреслив важливу роль Першого Св. Причастя у житті кожної людини. Побажав пережити це свято в атмосфері взаємолюбові та поєднання. Протягом цілої Служби Божої вілчувалося атмосferу спілнення. Діти уважно брали участь у Літургії. З великим переживанням прийшли вперше Господі до своїх сердець. На їхніх обличчях маловажно. Хлопці швидко поділилися на п'ятиособові комані. Христом.

До радості батьків та дітей приєдналася природа, даруючи в цей день гарну, сонячну погоду.

На згадку цієї торжественної події діти отримали іконки та молитовники. День цей започаткував у житті другокласників новий період – вітчесер можуть брати вже повну участь у Святій Літургії.

Дорога Мачита та Марія Степів

Перше Святе Причастя удалисѧ дітам з Лелькова о. Євген Попович

Підготувила їх сестра Мадаліна ЧСВВ.

Мій найкращий приятель

На уроці мали ми описати, як уявляємо собі нашого приятеля. Я написала так: «Найкращий друг – це людина, яка: любить мене такого, як я; є завжди біля мене; є вірний, навіть тоді, коли я віри не потримую; розуміє мене; помагає час; справляє, що я є спаслива; дає мені почуття свободи, спокою, радості, надії та безлеки; надає суть моєму житті; любить мене так дуже, що піднявся крик. Один через одного учні вилукували, що це фікція, аж хтось сказав: «На початку, такого приятеля мусили собі знайти!»

Коли моя праця була відчитана у класі, піднявся крик. Один через одного учні вилукували, що це фікція, аж хтось сказав: «На початку, такого приятеля мусили собі знайти!»

Я тоді відповіла: «Я погоджуєсь вловіні з вами. Немає з-посеред людей нікого, хто міг би

сповінитися цієї умови. Однак, скажіть самі, – чи ви не бажали б мати такого приятеля? – Я його знаюла, бо ним є Ісус Христос!»

Відтак я замовкала на хвилину і поглянула на їхні обличчя. Усі були здивовані.

«Кожен може мати такого Приятеля – говорила я даліше – Ісус дарує своє приятелювання кожному. Ісус подає тобі руку. Чи ти готовий простягнути до Нього свою? Ісус хотів би, щоб ти був щастливий. Він літісно тебе любить! Ти не є Йому байдужий, чого доказом є це, що віддав за тебе своє життя!

Він має план твоєго життя. Хоче дати тобі життя вічне, як тільки про те Його попросиш. Прийми до Нього і скажи: «Ісусе, хочу належати до Тебе. Керуй моїм життю!»

Я бачила їх здивування, але й одночасно ніколи серйозно не задумувалася над згаданими проблемами, але тепер це зроблять. Хтось із них сказав, що хоче на ці теми поговорити. Я охоче погодилася.

І ти також про це подумай!

ногого боку священики з отцем деканом Андрієм на чолі, з другого боку – жінки. Для нас, мужчин, було відразу відомим, що жінки переможуть, але до речі їх було й більше.

Опісля був спільній обід, який підготовили жінки з місцевої парофії, а потім усі автобуси вирушили на пляж в Штутові. Сонце, море та пісок – чого ж більше треба веселій літві?

Півтори години злетіло в мить і всі повернули до Циганка. Там вже горіла вагра і діти почали смажити ковбасу, леяки співали. Знайомі з різних часом дуже віддалених, парофій мали змогу зустрітися, поговорити. І приемно було побачити, що нас є так багато, що наша «Мала Сарепта» гуртує все більше і більше дітей і дорослих. А коли полові всі стали розігружатися о. Ростиславу жалко було, що наступний з'їзд дітей в його парофії відбується після за рік.

Спасибі Вам отче Ростиславе за терпеливість, за те, що Ви прийняли нас так сердечно.

Спасибі усім жінкам, які варили страву для соток дітей.

До чергової зустрічі на «Малій Сарепті»!

членами організаційного комітету

Андрій Шмігельський та Миростав Примула

З 200 роками небуття

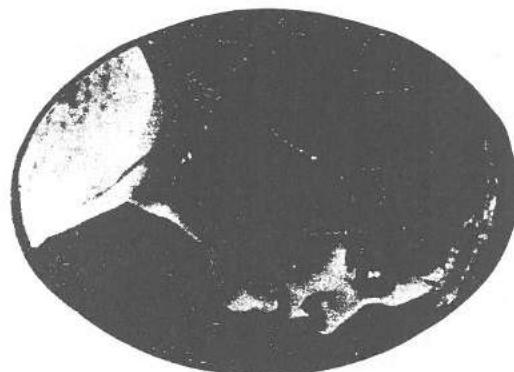
Вероніка Черняхівська

Черняхівська Вероніка Олександрівна народилася 25 квітня 1900 р. в Києві. Її мати – відома письменниця і громадська діячка Людмила Михайлівна – була донькою класика української літератури Михайла Старницького, а батько, Олександр Черняхівський, професор-медик Київського університету св. Володимира, належав до найпрогресивніших верств тодішнього суспільства.

Вероніка Черняхівська рано виявила свій талант як поетеса і перекладачка. Оригінальні поезії вона вперше друкувала в альманасі «Гроно» (1920). Окрім цього, перекладала на українську мову «Місячне сяйво», Джека Лондона (1927), «Олівера Твіста» Чарльза Дікенса (1929), «Проріст (Жермінал)» Еміля Золя (1929), вірші французьких, німецьких та іспанських поетів.

Не належала ні до яких політичних партій і творчих угруповань.

У жовтні 1929 р. Вероніку Черняхівську впер-

400-ліття Берестейської Унії – святкування у Гожові-Влікі.

(Закінчення з 1 сторінки)

радого. Безпосередні контакти, пов'язані з виставкою, взяли на себе тожівську греко-католицьку парафія.

Програма святкувань була складена у кінці березня. Першого дня (субота 1 червня) о год. 11.00, передбачено відкриття виставки під заголовком «Греко-католицькі речі відомості» у музеї «Sprichlerz». Після цього, о 12.00 год, заплановано у приміщеннях того ж музею семінар «Берестейські читання». В суботу о 16.00 год передбачено уримо-католицькому костелі св. Ст. Костки Молебень до Богородиці.

Дякувати Богу заплановану програму вдалося 2 червня заплановано архиєрейській службі Богу у Гожівській катедрі з участю Перемиського владики Матеї Божої. На закінчення святкувань, у неділю 3 червня заплановано архиєрейській службі Богу у Гожівській катедрі з участю Перемиського владики Івана Мартиника.

Після Молебня не було у храмі статуї Фатімської Божої Матері, як заплановано (прибула вона післянно вчора), але й так все пройшло згідно з нашими очікуваннями.

Не всі підготовлені нами на виставку експонати, з огляду на брак місця, могли бути запрепрезентовані. Однак помимо того що був дуже гарно підготовлений і помістив стільки предметів, що виставка набрала дуже серйозного характеру. Особисто жаль мені, що не були показані ікони та знімки новозбудованих греко-католицьких храмів у Польщі, що могло б значно попищити обсяг та зміву самої виставки. Приналаго дякую нашим отцям: о. П. Габораковіз Команчі, о. Оспіланкові з Колобжега, о. В. Стойці з Медзижечі, о. Ю. Гойняків з Зеленої Гори, о. П. Швєц-Надворному з Члухова, о. І. Гарасимовіз Кентшина, які відпукнулися на листі виставні М. Педзухом з тожівського музею. Після лотерії до нас пересилка з Кракова від Фундації св. Володимира не могла ми з неї скористати. Виставлені були тільки ті видавництва, що були у мене в приватній книгообрінні. Останній день перед святкуваннями тривав для нас дуже довго. Закінчили ми її пізно вечір, так що радісна віскта про створення у Польщі Греко-Католицької Митрополії і нові епископські номінації дотерпіла до нас післяно у суботу.

Відкриття відбулося згідно з планом. З вступним словом виступив комісар Мирослав Педзух, який розповів про видавничу діяльність греко-католицьків у Польщі та про згромаджені експонати. Пізніше було взято Роман Лірка, який привітав президента Гожова п. Генріка Вонзіка, директора музею п. Здіслава Лінкевіча, о. Дарія Вовка зі Старгарду Цел., о. Бризу з Польсько-Католицького Костела та інших офіційних осіб. Шкода лише, що багато з запрошених гостей не прибуло. Дивує також факт, що помімо особистих запрошень, не приїхав один представник римо-католицького духовенства, не було та-кож православного пароха і представників видавни-цтв та реалізаторів виставки, помістив календарі папти та нагоди виставки, помістив святилища та обрядки, який, крім інформації про організаторів, консуль-тувались та реалізаторів виставки, помістив календарі папти та нагоди виставки, помістив святилища та обрядки, який, крім інформації про організаторів, консуль-

тувались та реалізаторів виставки, помістив календарі папти та нагоди виставки, помістив святилища та обрядки, який, крім інформації про організаторів, консуль-тувались та реалізаторів виставки, помістив календарі папти та нагоди виставки, помістив святилища та обрядки, який, крім інформації про організаторів, консуль-

тувались та реалізаторів виставки, помістив календарі папти та нагоди виставки, помістив святилища та обрядки, який, крім інформації про організаторів, консуль-

тувались та реалізаторів виставки, помістив календарі папти та нагоди виставки, помістив святилища та обрядки, який, крім інформації про організаторів, консуль-

тувались та реалізаторів виставки, помістив календарі папти та нагоди виставки, помістив святилища та обрядки, який, крім інформації про організаторів, консуль-

ші було заарештовано органами ДПУ у так

за санкцією військового прокурора. Звинувачена в проведенні «спільноти» контреволюційної діяльності». Приводом, певно, послужило те, що в 1928-29 рр. Вероніка разом із батьком побувала в творчому відрядженні у Німеччині..

Обставини смерті поетеси і перекладачки Черняхівської тривалий час були невідомі. Лише зовсім недавно з'ясовано її трагічну долю. На зламі прадівників Київського музею видатних лікарів української культури з КДБ УРСР отримано офіційну відповідь, в якій зазначено: «Постановою «стрийки» при Київському НКВС від 21 вересня 1938 р. засуджена до винії міри покарання – розстрілу. Вирок виконаний 22 вересня 1938 р. Відомостій про місце поховання Ганджі-Черняхівської В. О. немає встановити за давністю не уявляється можливими».

29 квітня 1989 р. прокуратурою Київського військового округу цілковито реабілітована.

Митрополит Кирило Мартиник у супроводі священиків і диякона. Перед Літургією спискова привітала діти – Наталя і Майді Спнак, підготовлені п. Іриною Смирною, а пізніше зі словом привітання п. Григорію Смирною, а пізніше зі словом привітання зазначеного спархію, деканати, душпастирські осередки, монастирські domi, місцевості, де знаходяться власні церкви та духовну семінарію. Поруч знайшовся список церков, що актуально будуються. Тут належиться сердечна поліка п. Рильську Вахуд з Вішшу культури воєводського уряду, який нам дуже допоміг у реалізації друку інформатора.

Виставка нараховувала 191 одиниць. Запрезентовано на неї зразки греко-католицьких іславських видань з Польщі, еміграції, друзів від ХУП ст., поліську Воєводського уряду, яка була передусім сердечна поліка п. Рильську Вахуд з Вішшу культури воєводського уряду, який нам дуже допоміг у реалізації друку інформатора.

Виставка нараховувала 191 одиниць. Запрезентовано на неї зразки греко-католицьких іславських видань з Польщі, еміграції, друзів від ХУП ст., поліську Воєводського уряду, яка була передусім сердечна поліка п. Рильську Вахуд з Вішшу культури воєводського уряду, який нам дуже допоміг у реалізації друку інформатора.

Після відкриття виставки п. Францишек Лучко зі Щепіна детально розповів про медальєвого авторства присвячену ювілеси 400-ліття Унії.

Організаторі семінара у великий мірі зайнявся о. Роман Лірка. Історичні доловідомі про Унію прочитали д-р Ярослав Гришкович з Копаліна та проф. Францишек Лучко зі Щепіна.

Дуже цікаву доповідь підготовив д-р Ярослав Гришкович з Копаліна та проф. Францишек Лучко зі Щепіна. Дуже цікаву доповідь підготовив д-р Ярослав Гришкович з Копаліна та проф. Францишек Лучко зі Щепіна.

Семінар закінчився доповідю о. Р. Лірки про підпільне навчання семінаристів в Україні у 80-их роках, у якому, зрештою, брав участь сам доповідач.

Завершуючи зустріч, присутні відслівали «Многая літа». Згадано також про тих, які від нас відішли у вічність.

Після зустрічі «Берестейські читання», належить ствердити, що були вони цікаві та добрі. Варто було би прочитати доповіді на друкарів окремою книжкою.

Після семінара керівник музею, п. Данута Слезяк стала екскурсоводом для бажаючих і провела їх по музеїнних залах, розповідаючи про актуальні виставки. Дискусію на тему семінара та поруплених на ньому проблем провело за обіднім столом.

Цього самого дня після обіду о. Роман відслужив Молебень до Богородиці у костелі св. Станіслава Костки, за що серлечно їм дякуємо.

Після Молебня отримав у проповіді розповів про почитання Успенської Діви Марії, а також про Фатімську Божу Матір.

Завершеннем святкувань була архиєрейська Служба Божа у неділю Зеленої Свят. Літургію відправив

Михайло Трохановський

НАШІСТОРИЧНИЙ КАЛЕНДАРІЙ

СЕРПЕНЬ

30-50-ті роки нашого століття несподівано винвали величезну кількість людей готових без вагання платити своїм життям за волю України. До визначних постатей цієї доби без сумніву можна віднести *Катерину Заріцьку*.

На 29 серпня припадало 10-та річниця з дні її смерті. Катерина Заріцька народилася 1914 р. у Львові в патріотичної родині українського математика Мирона Заріцького. У 1930 р., під час навчання в гімназії Сестер Василенко, вступила до лав «Юнацтва» – молодіжної ланки ОУН. Спочатку став провідницею найкращих клітин «Юнацтва», згодом виконув діоручення вищих керівників. Заріцька брала участь у масових акціях учасників молоді, допомагаючи їм в змаганнях. З 1932 р. вона стає членом ОУН, займається пропагандою і входить у розвідувальну дивочу групу, яка готувала грунт для терористичних акцій організації.

У 1932-34 р. Заріцька навчалася у Львівській політехніці за організацією збройних акцій проти польських віадул була засуджена на 8 років тюремного ув'язнення. Покарання відбувалася в Станиславові, де познайомилася зі своїм майбутнім чоловіком Михаїлом Сороко.

1939 р. в Польщі під амністією попало багато політ'їв, серед яких була Заріцька і Сорока. Незабаром вони одружуються. Та ненадовго їм усміхнулося сімейне счастья. На початку 1940 р. органи НКВД заарештували Заріцьку. Вагіну тоді жінку, як пізніше виявилося, назавжди розділюють з чоловіком, якого також заарештовано. Сорока засудили на 8 років таборів і вивезли зі Львова. Катерина у вересні 1940 р. у тормі народила сина Богдана, а її матері чудом вдалося забрати вінчака. Згодом вони став видомім львівським графіком.

З початком війни 1941 р. в її житті змінилося все. Біл первих днів німецької окупації вона знайшла на пішохій роботі. Організув жіноче юнацтво, одночасно вчитися на фахових курсах Львівської політехніки. З 1944 р. стала організатором і голововою Червоного Хреста, який опікувався пораненими і постраждалими. Одного разу винаково попала під облаву катувальців, вимагаючи зізнань, навіть не знаючи, ким вона є насправді. Чудом вдалося її втекти з ув'язнення. Поранену, збліду Катерину пригорнув селянин, а опіси переказав її підліткам до лісу.

У 1947 р. знову її зарештовують. Заріцька встигла розкусити ампулу з отрутою, але вдалося її кінцеві зупинити. Товариши були переконані, що вона звідя. З приводу її смерті надрукували навіть в нелегальній газеті некролог.

Заріцьку катували довгими 5 років в спільній тюрмі Львова і Києва, домагаючись небіжчінських зізнань. Та все було марним. Після того засудили її на 25 років тюремного ув'язнення.

Хрушчовська відлагає не принесла нічого Заріцькій, крім того, що могла листуватися з чоловіком. Тяжка праця настільки підривала її здоров'я, що стає інвалідкою 3-ої групи, але і так мусить надалі важко працювати.

Катерину Заріцьку звільнили привілеєм 1972 р., проте, заборонили повернутися до Галичини.

Свій хресний шлях заневіршила Заріцька 29.08.1986 р. лише після віддала все своє життя. 1990 р. перезахоронена на Личаківському цвинтарі у Львові, а 1991 р. перенесено прах її чоловіка – довголітнього політика місії у Греції.

6.08.1886 – народився Теофіль Грушевський, освітній діяч на Коломийщині, перший директор української гімназії в Яворові, редактор «Учителя», автор підручників і брошуру.

6.08.1866 – народився Модест Левицький, промисловий діяч і письменник родом з Підгірця, в 1919 був радником, а потім головою української дипломатичної місії у Греції.

6.08.1866 – народився С. Бондарчук, актор, режисер, театральний діяч, один із засновників «Молодого театру» в Києві.

9.08.1866 – у селі Бикові на Галичині народився Олександр Тисовський (псевдо «Дрог») – засновник українського Пласти, який виходив десятки тисяч українських борців.

18.08.1836 – народився Олександр Кониський, письменник, публіг, громадський діяч національно-демократичного напрямку, засновник перших українських громадничих видань («Громадський друг», «Дзвін», «Зоря», «Товариши», «Народ», «Літературно-науковому віснику»). Вилавив власний журнал «Жиге і стуров», прадавав як поет, прозаїк, драматург, історик, фольклорист, стилізатор, літературний критик, літературознавець, вченій, публіцист. За національно-революційну діяльність був тричі ув'язнений, його не допускали до обрання депутатом австрійського парламенту і галицького сейму, перескалили занять університетському кафедру. Його твори перекладені мовами багатьох народів світу.

Зенон БОРОВЕЦЬ, Львів

З народів наших синів

Чи не кожного місяця збувається кількість книжок друкованих українською мовою у Польщі. Для мене це своєрідний символ часу. Аж наліт добре пам'яткою ті жалогінні години проведені перед працівником уряду цензури, який намагався хоч в основному зрозуміти принесені йому тексти, а призначени для української студентської міні-преси. Части різко помінніся і про ті моменти належить забути. Сьогодні мається пропагандистський вхід до розвідувальної діяльності, немов прагнути надійти страшні роки.

Не кожна позиція появляється на нашій редакційній поліці, але, під міру на них можливостей, час до часу презентуюмо її, які, на нашу думку, заслуговують окремої уваги.

Ось перед мною дві цікаві позиції, надіслані від Познанського університету: «Terminologia kościelna. Mały słownik opisowy polsko-ukraiński i ukraińsko-polski» Antoni Markunas i Tamarы Учитель та «Ukrainskim tropem polskich pisarzy XIX i XX w.» B. Vasilenka.

Усі автори – наукові працівники Університету. Словник переключного термінології, тому що досі позиція не появилася, а переключної лексики та її глумачення треба було шукати у різних незалежних джерелах. У перелікові автори висловлюють надію, що: «...словник, який не є богословським, а учбовим, допоможе широкому колу читаців, глибше осягнути християнську термінологію, а також пізнати суть перкових обрядів, таїнств, богослужінь тощо. Він може бути корисним для послідовників римо-католицького та візантійсько-українського.

Познанський університет: «Terminologia kościelna. Mały słownik opisowy polsko-ukraiński i ukraińsko-polski» Antoni Markunas, Tadeusz Uczitel. Wyd. Naukowe UAM. Poznań 1995.

«Ukrainskim tropem polskich pisarzy XIX i XX w.» Włodzimyru Wasylenko. Wydawnictwo Fundacji Literackiej. Poznań 1996.

* ВАРГО ПРИДБАТИ I ПРОЧИТАТИ *

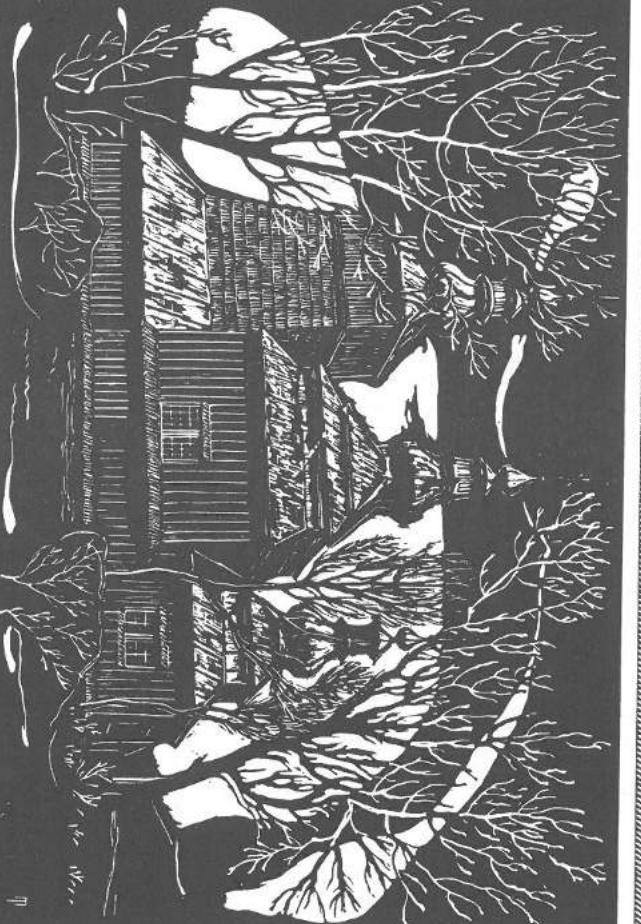
1. **Життя і смерть полковника Коновалця** – Ціна 5 зл.
2. **Український альманах**. Книга-календар на 1996 р. вміщає добірку статей і художніх творів наших вчених та лікарів у Польщі. Є своєрідним записом, хронікою діяльності української громади. Ціна 12 зл.
3. **Варшавські українознавчі записи** – ч. 2, під ред. проф. С. Козака. Ціна 8 зл.
4. **Велика ілюстрована Біблія**. Ціна 12 зл.
5. **Літопис УПА - 9 том «Українська Головна УПА / обер-рада»**. Ціна 9 зл. 19 том – «Група Визвольна Рада». Ціна 9 зл. 23 том – «Мелична опіка в УПА». Ціна 9 зл.
6. **«Bieszcza»** – Słownik historyczno-geograficzny z 1928 р. Gmina Lutowiska» 495 ст. Ціна 25 зл.
7. **«Улома и на чужини»** – В. Сава. Розповіль про Угринів і угринівців. Ціна 5,50 зл.
8. **Повстанські могили – Пропам'ята книга відомих на полі слави**. Євген Місило. 402 стор. Тверда обкладинка. Ціна 15 зл.
9. **Ukraincy w Polsce 1918-39 – Oświata i skolnictwo**. Marko Sirnik. 186 стор. Ціна 10 зл.
10. **Історичний контекст укладення Берестейської унії і перше поунийне поколиння** – Матеріали перших «Берестейських читань». 187 стор. Ціна 6 зл. 50 гр.
11. **Ukrainskim tropem polskich pisarzy XIX i XX w.** – W. Wasylenko. Книжка вмієла досі невідомі рукописи, які торкаються життя і творчості польських письменників пов'язаних з Україною. 150 стор. Ціна 9 зл.
12. **Metropolita Andzej Szepietyski. Materiały z sesji naukowej pod redakcją T. Stegnera.** 148 стор. Ціна 8 зл.

13. **Меч і книга** – В. Барагура. – історичні і біографічні оповідання для старших дітей і молоді. 112 стор. Ціна 4 зл.
14. **«Незнаному воївові»** – О. Ольжич – найповніше зібрання творів поета. 440 стор. Ціна 8 зл.
15. **Давня історія України**. Книга І. Кольборові ілюстрації, фотографії. 230 стор. Ціна 9 зл.
16. **Різдво-колядка і шедрій вечір**. К. Сосенко. Опис українських народних звичаїв. 286 стор. Ціна 4 зл.
17. **Уроки з народознавства**. Посібник для вчителів і учнів вмієла оригінальні навчальні нометодичні матеріали: розробки уроків, сценаріїв, антологію творів малих жанрів фольклору. Ціна 5 зл.
18. **Київська Русь: Помітки української держави**. Посібник. 95 стор. Ціна 3,50 зл.
19. **Симон Петлюра. Вибрані твори і документи**. 260 стор. Ціна 4 зл.
20. **«Витоки» – історія України в прозових творах та документах.** 400 стор. Ціна 5 зл.
21. **Шлях нації – Ю. Бойко.** 120 стор. Ціна 3,50 зл.
22. **Україна першої пол. ХХ ст.** Т. Гунчак. Нариси політичної історії. 290 стор. Ціна 5 зл.
23. **Історія української держави ХХ ст.** – І. Нагаєвський. 400 стор. Ціна 7 зл.
24. **Історія української культури за ред. І. Крижанівича.** 650 стор. Ціна 12 зл.
25. **Записки срібого волиняка** – Микола Сивільський. 370 стор. Ціна 11 зл.

Замовлення слід прислати на адресу Редакції. Просимо не висилати грошей зараздегід, а щойно після реалізації замовлення.

Редакція

Чи зумієш замість слів:
Господи,
прости людям,
Які скриздили мене –
Сказати:
Господи,
прости мені,
За те,
що здається мені,
Що люді скриздили мене.
Якщо зумієш, є чудова.

райського віроістовідань, які живуть в Польщі в Україні).

Дуже цінні та рідкісні матеріали поміщують книга Володимира Василенка. Автор, від років ведучи пошуки в різного роду архівах України, прагнавши наложить (а то є зовсім невідомі) матеріали, що торкаються життя і творчості польських літераторів. Не кожна позиція появляється на нашій редакційній поліці, але, під міру на них можливостей, час до часу презентуюмо її, які, на нашу думку, заслуговують окремої уваги.

Слід присутності польської літератури на Україні, під час якого виразні, і, належать виданням, власноручні рисунки таких видоміших письменників та поетів як: Ю. Залєського, Т. Олізаровського, М. Чайковського, В. Поля, Ю. Крашевського, Б. Лесінського.

Слід присутності польської літератури на Україні, під час якого виразні, і, належать виданням, власноручні рисунки таких видоміших письменників та поетів як: Ю. Залєського, Т. Олізаровського, М. Чайковського, В. Поля, Ю. Крашевського, Б. Лесінського.

«Ukrainskim tropem polskich pisarzy XIX i XX w.» Włodzimyru Wasylenko. Wydawnictwo Fundacji Literackiej. Poznań 1996.

Наиому дорогому патрехо

О. Тимотееві Фешу

3 нагоди 10-ліття священства

висловлюємо вдячність за видану і благородну працю для Церкви і нашого Народу і складаємо найцікавіші вітання: радості, благополуччя, хай Господь Бог нагородить Вас кріпким здоров'ям та довгими роками життя.
Щастя Вам Боже, отче Тимотео!

Парафіяльна рада та вірні з Кентшина

ЯРОСЛАВСЬКІ СВЯТКУВАННЯ

16-18 серпня 1996 р.

Акт Коронації Чудотворної ікони «Милосердія Двері», попереджений торжественими дволінними моліннями, буде довершений

18 серпня 1996 р. в 10.00 год.

у Соборі Преображення Гостинського в Ярославі

ПРОГРАМА СВЯТИКУВАНЬ

16 серпня (п'ятниця)

10.00 – Архиєрейська Служба Божа (відкриття торжеств з участю Владик та священиків, посвячення пропалам якої дошки з «Бревес» Папи Івана-Павла ІІ);
12.00 – Відкриття наукової сесії в Будинку культури (іл. А. Міцкевича 5);
15.00 – Акафіст до Божої Матері;
16.00 – Служба Божа;
17.30 – Молебень до Пресвятої Богородиці «Милосердія Двері»;

18.00 – Вечірня;

20.00 – Концерт церковної музики;

21.30 – Повечері з прослесію довкіль церкви;

23.00 – Роздумування над молебним каноном до Пресвятої Богородиці;

24.00 – Служба Божа для молоді;

1.30 – Нічне чування молоді при Чудотворній Іконі.

17 серпня (субота)

7.00 – Утреня;
9.00 – Служба Божа (Посвячення дошки з нагоди 400-ліття Берестейського Здвиження);
10.30 – Молебень до Богоматері;
11.30 – Служба Божа;

15.00 – Акафіст до Божої Матері;

16.30 – Служба Божа;

18.00 – Вечірня з літако;

20.00 – Концерт церковної музики;

21.30 – Повечері велике;
24.00 – Парад гас;

1.00 – Нічне чування молоді при Чудотворній Іконі. Побідя богослужіння в дніх 16-17 серпня 1996 р. проходили у Ярославі Наукова сесія «Пресвята Богородиця в духовному житті українців до і після Берестейської унії».

Всі погрібні інформації під адресою:

Parafia Grecko-Katolicka, p. w. Przemienienia Pańskiego ul. Cerkiewna 3, 37-500 Jarosław, tel. (0-10) 21-28-63.

Коли була у Вас змога допомогти нам фінансово у підготовці торжеств, пожертві просямо надіслати на банківський рахунок:
Parafia Grecko-Katolicka w Jarosławiu
PKO BP o/Jarosław, Nr r-ku 65618-34005-136

о. Богдан ПРАХ

БЛАГОВІСТ - супільно-релігійний місцнік. Вдає Українська Католицька Церква у Польщі. Редактор колегія:
o. єпископ д-р Святін Попович, Богдан Тхір - секретар редакції, с. Романа Пашков'як СНДМ, Любомира
Тхір (літ.), Дарій Гаврилиць - технічна редакція.

Погляди авторів публікацій не заважають сходитися з точкою зору редакції.
Матеріалів не замовлені не виділяємо. В опублікованих випадках застосуємо собі право виправляти і скорочувати авторські тексти. Матеріали до публікації просимо висилати у машинописах, або у чіткіх рукописах.

IV Фестиваль Дитячої та Молодіжної

Релігійної Пісні і Пoesії

З глибоким жалем повідомляємо,
що 28 червня ц. р. упокоївся
на 67 році життя, наш вчитель

Теофіль Шерба

Заходами вірних білобірської парафії та влади Шевченка, напередодні Різдва Богородиці в суботу 21.09.1996 р. о год. 10.00 організується черговий IV Фестиваль Дитячої і Молодіжної Пісні і Пoesії.

Організатори захочують до підготовки релігійної програми (в межах до 15 хвилин).

Зголослення дитячих та молодіжних груп просимо надсилати до кінця серпня, подаючи назву програми, туту рисунку й малюнку. Прагді мистецтва образу і симболову просимо надсилати до 15 вересня 1996 р. Країци роботи будуть нагороджені.

Адреса для кореспонденції:	Parafia Bizantyjsko-Ukraińska, ul. Almii Czerwonej 9a 78-425 Bialy Bór, tel. (066) 39-181 або 39-026
*****	
Поїздка в Україну	
3 нагоди 5 річниці незалежності України організовується екскурсія до Києва в дніх 20-27 серпня.	
Окрім столиці планується відвідати Київ, Переяслав Хмельницький, Бориспіль, Колодяжне та, повертаючи до Польщі, Львів (один день).	
За точнішими інформаціями відносно поїздки можна звертатися за адресою:	
Andrzej Szmagielski, ul. Robotnicza 96/10 82-300 Eblag, tel. 34-60-00	
*****	
Весільні запрошення	
Хочеш повінчатися? Маєш проблему з українським запрошеннем? – С у продажу гарні колекції двоеторінні українські весільні запрошення. Ціна одного примірника – 1 зл. Вистачить подзвонити до Ельбонга або замовити, пишучи на адресу:	
Andrzej Szmagielski, ul. Robotnicza 96/10 82-300 Eblag, tel. 34-60-00	
*****	
Увага! Можна придбати конверти з надруком, присвяченим ювілею 400-ліття Берестейської Унії.	
*****	
WSPÓŁNOTA W KULTURZE '96	
В дніх 14-16 листопада поточного року проходили національні та етнічні надбання національного та етнічного «Wspólnota w kulturze». Цьогорічний ювілейний першій глядь – реалізований під патронатом Міністерства Культури і Мистецтва та Закордонних Справ.	
До участі в перегляді запрошується художників, літераторів, музичні ансамблі, танцювальні групи та співств і творців, які представляють національну та етнічну меншину.	
Зголосення слід прислати до 15.09.1996 р. Адреса: Ośrodek Kultury «ARSUS» ul. Traktorzystów 14, 02 - 495 Warszawa	
Точні інформації можна отримати, звертаючися до секретаріату – тел. 667-34-54, тел/факс 662-76-26	
*****	
Зустріч у Хотині	
Хотинецька громада запрошує Вас, вітнанців із села Хотинець та навколишніх сіл, до спільнії молитви, а також вроочистого відзначення 5-ї річниці Незалежності України та 50-ліття вигнання із рідних земель.	
Просямо Всех, кому не чужа Хотинецька земля, притягти і поклонитися рідним містям.	
У цей вроочистий час, запропонуємо бути з нами всю українську громаду з рідних земель та з поселень.	
Святкування проходить у 24 серпня 1996 р. у Хотині. Початок о 8.00 год.	
*****	
Люблінська Україністика	
Запрошує	
В Університеті ім. М. Корі-Склодовської в Любліні 3 вересня ц.р. відбудеться вступні іспити для кандидатів на українську філологію. Всі охочі повинні до 20 серпня – п.р. привезти або вислати на адресу:	
Dziekanat Wydziału Humanistycznego UMCS Plac Marii Curie-Skłodowskiej 4, 20-031 Lublin	
Комплект документів, до яких належать:	
Podanie na ustalonym formularzu wraz z życiorysem, świadectwo dojazdrości w oryginale, 4 fotografie o wymiarach 37x52 mm, orzeczenie lekarskie stwierdzające brak przeciwwskazań do studiów na obrany kierunek. Dokumenty powinny byd podane na kierunku. Kabinety працюють від понеділка до суботи з 9.00 до 17.00 год.	
*****	
УВАГА!	
Всіх, кого турбуєт болі в хребті, в суглобах рук та ніг, часті головні болі, або високий кров'яний тиск, а також хвороби ревматизму та іншими захворюваннями, запрошуємо відвідати кабінет лікувального масажу в Доброму Місті – приміщення Колегіуму та Гурові-Ілавецькому, вул. Косткопіка 24 (турток). Кабінети працюють від понеділка до суботи з 9.00 до 17.00 год.	
*****	
Запрошує	
В Університеті ім. М. Корі-Склодовської в Любліні 3 вересня ц.р. відбудеться вступні іспити для кандидатів на українську філологію. Всі охочі повинні до 20 серпня – п.р. привезти або вислати на адресу:	
Dziekanat Wydziału Humanistycznego UMCS Plac Marii Curie-Skłodowskiej 4, 20-031 Lublin	
Комплект документів, до яких належать:	
Podanie na ustalonym formularzu wraz z życiorysem, świadectwo dojazdrości w oryginale, 4 fotografie o wymiarach 37x52 mm, orzeczenie lekarskie stwierdzające brak przeciwwskazań do studiów na obrany kierunek. Dokumenty powinny byd podane na kierunku. Kabinety працюють від понеділка до суботи з 9.00 до 17.00 год.	
*****	
Запрошує	
Вступні іспити на українську філологію відбуваються 3 вересня 1996 р. На цей іспит складається: кваліфікаційна розмова на теми України, її культури, а особливо літератури української мови (кої хтось не знає української мови може розказувати російською або польською мовами) та усний іспит з польської мови (в рамках матеріалу середньої школи).	
Заохочуюмо молодих людей, які склали іспит на атестат зрілості, та які почувають в собі зацікавлення філологією і любов до слова взагалі, а до рідної мови особливо, прити до нас!	
prof. M. Lesciv	
*****	

Покійний був професором української мови у Загальноосвітньому ліцеї в Гурові-Ілав., організатором українського культурного життя Ольштинічини, виховником молоді. Нехай Вармінська земля, дорогий Пане Професор, буде Вам пером.

Буши учні Гурова-Ілавецького ліцею

Друзі та знайомі з Гурова-Ілавецького